

LO SOMATENT

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Diumenge 21 de Febrer de 1897

Num. 3.199

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.

P. 4

a provincies trimestre.

P. 12

Extranger y Ultramar.

P. 16

Anuàlies, a preus convencionals

P. 16

Administració y Redacció

la PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, 7 (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, litografia Maillofré, plassa Sant Jaume, 2.

No's retornan los originals encara que ne's publiquin.

CENTRO VITICOLA DEL VALLES

GRANS CRIADERS DE CEPS AMERICANS
E HISPANO-AMERICANS

GUANOS PERA TOTS LOS CULTIUS
GUANO DELMAS CONCENTRAT

EN
Montmeló, Parets, Montornés y Moncada

25 hectáreas de Plantacions

FABRICA A BARCELONA Y VALENCIA

VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

Propietaris vitícolars, proveïdors dels principals Centres, comarcas agrícoles, vivers oficials y particulars del Extranger, Peninsula y Balears, premiats ab gran diploma de merít en lo Concurs viti-vinícola de Badalona de 1892. Representació en totes las províncies d'Espanya.

Demànis lo Catàleg General núm. 9 de 1896-1897.

Empelts. — Barbats. — Estacas. — Seleccions perfectas. — Autenticitat garantida. — Pera telegramas: ANTON DELMAS, Barcelona

Nostres GUANOS han obtingut, y obtenen cada dia més, un èxit extraordinari en les regions de major importància agrícola. Contenen tots los elements essencials que las plantas necessitan y en la forma més convenient pera sa assimilació, enrobustint poderosament las plantas, donàndoli una gran resistència sobre las enfermetats que pesen sobre elles, augmentant lo rendiment d'un modo sorprendent.

Classificació del guano DELMAS

«Guano Delmas». — Arròs. — Adob complert é intensiu, especial pera'l cultiu dels arròs. — «Guano Delmas». — Cereals. — Adob complert é intensiu pera'l cultiu de Cereals, Patates, Hortaliàs, Aufals, etc. — «Guano Delmas». — Vinyas. — Taronjers. — Especial pera'l cultiu de las vinyas, taronjers y de tots los arbres.

Garantísem la composició de nostres Guanes sobre factura.

V. Y NEBOT DE ANTON DELMAS

DIRECCIÓN GENERAL

Ponent, 61, Barcelona

SUB DIRECCIÓN

Mar, 46, Valencia

REPRESENTANT EN LA PROVINCIA DE TARRAGONA

Pere Fábregas, carrer S. Joan, 28 primer. — Reus.

• SE • RETRATA •
FOTOGRAFO

TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y

LS LABORABLES A PE-

TICIO.

NOVAS FOTOGRA-

FIAS EN CO-

LORS.

OPERAS tots

LOS DIUMENGES.

Passeig de Mata, 12,

REUS

Dias de despala tots los festius.

avuy, que fins així mateixas transformacions fonètriques y mortològicas s'oposa la major cultura que significa un predomini del element erudit y conservador de tota llengua literaria?

Més deixém de banda aquesta digressió en la que he volgut apuntar un dels arguments en que s'apoya lo renaiement de las llengües *litterariae* nàtriales y artificiales. Deya que en bonhora venien á pendre carta de naturalesa al teatre «Espanyol» los dramas catalans.

Precis es confessar que fins are los que han obtingut lo dret de ciutadania han lograt poca fortuna.

Per atenció sens dupte á cortesia, alguns crítichs atribuiren lo fracàs d'una tragedia á son anacronisme... Bon xich hi influixen, sens dubte, en l'art, las circumstancies de lloc y temps, pero lo essencial d'ell, la concepció estètica, habilment realisada, s'impone sempre y á tot arreu.

La tragedia no ha mort i que ha de morir! Viurà tant com las desditzas humanas, las passions que las mouen y las catàstrofes en que paron. Lo que ja no existeix es la civilisació clàssica y pagana que las tanca en lo mollo de la màquina ó maravellós, dels *coros* y de l'*exametre*; ni lo romanticisme pur que las transporta á mols ideals.

Si en aquesta època de transició y dupte no trovan nostres poetas modo de dar á la tragedia nova embranzida (Vol això dir que s'ha de dar aquest gènere al oblit?) X costat d'hi, l'autor de *Figaro* respon: «no s'escriu porque no s'ligeix ó no s'ligeix porque no s'escriu?»

Avuy per avuy, existeix positivament en la literatura catalana una escola tràgica. No'n fiquem are á analisar lo fet, pero lo fet es, que el públic acut al teatre y s'mostra afecte á las sublimitats tràgicas. Dos dramaturchs, entre altres, simbolisan l'escola en questió. Romàntichs abdós, s'inclina l'un del cantó del clacissisme; l'altre cada dia sembla abandonarse més á las modernas corrents.

La tragedia de Balaguer resulta ja massa històrica y erudita. Guimerà en cambi es avuy la mussa popular de la tragedia.

¿Senyala per ventura l'aparició d'alguna nova escola?

Certament que no.

Clàssich en las formes, per son llenguatge escultural y plàstich y lo uniforme de la versificació (*endecassila* lliure), es en cambi, romàntich en lo fondo á la manera de Calderón y Shakespeare. Com ells romp las vellas tradicions abordant lliure y valentment la sublimitat de la concepció tràgica; y més cuida en los vers, de l'expressió que de la paraula, més en l'acció,

de las passions y caràcters que de las parts, més en l'argument, de l'idea que de la màquina.

Sa sembla es major ab lo tràgich anglès que ab l'autor de *El mayor monstre, los celos*. Te d' aquell quelcom del escepticisme y liure pensament y molt del reileu aspre y dur dels caràcters.

En Guimerà es además un tràgich modernista; s'observa en sus obres eix esperit sintetiz y complicat que caracterisa ensembs nostra edat y nostras lletres; sos personatges, y encar mellar, sos protagonistas, no son com en los poetas romàntichs puras abstraccions personificadas, verossímils no més en quant la forsa creadora del geni logra imposar-se sugestivament al espectador. En los dramas del poeta català los caràcters son singulars per lo complicats y més que idealment veritables, humànament reals. En això precisament se funda lo secret de sa popularitat....

Además de tràgich es en Guimerà un dels primers lírichs catalans, distingit periodista y últimament s'ha revelat com autor cómic de valua en *«La sala d'espera»*, comediat en la que, no se sab si admirar més l'ingenio de l'acció, ó l'garbo y naturalitat del diáleg.

Ara bé, figureuvs tots eixos talentis units á una rara y singular modestia y tindreu la vera efigies de nostre poeta.

Si acudió al estreno d'una de sus obres, lo trobareu distretament perdut y confós entre la gentada que en ocasions semblants se barreja en los escenarios: segurament lo pendreu per un tramoista. Si el busqué en *La Renaixensa* creureu quan més que parleu ab lo regent de l'imprenta.

FRANCISCO X. GARRIGA.

eritat fab. 2002

En Guimerà

A mitj demati, á l' hora qu' encara dormen tots los que á Madrid vesteixen de senyor, passava en Guimerà per la Carrera de San Jerónimo, tot mudat, sombrero de copa y gran sobre-todo. ¡En Guimerà! En Guimerà á Madrid! Unos catalans que l' vegem passar ferem de sopte aquestas esclamacions y questa pregunta; y al fixarnos ab los que l' accompanyaven, entre ells que hi havia l' Echegaray, recordarem desseguida, que aquells dies devia estrenar-se en un dels teatres de la Cort, un drama seu: *«quest drama sera Terra-baixa»*.

Y ell, en Guimerà, anava esplicant coses als altres, tots mes baixos que ell y tot acotxat perque l' hi arribaven á las espatllas, ab aquella manera d'enraixar tan calmós y tan clar, com si volgués ficar las idees al cap dels altres a cops de mall. Y alashoras la seva figura y l' seu enraixat me recordaren altres moments

Cuidados de familia y la premura del temps me privan del pler de corresponde degudament á la defensa ab que m' convida LO SOMATENT, á celebrar desde sus columnas la vinguda a Reus de nostre més gran patrici y escritor Angel Guimerà, ab motiu del estreno en aquest teatre de son últim drama *«Terra baixa»*. Obligt així y tot per ma antiga amistat y admiració constant vers aquell poeta y mestre, y per l' atenció d'aquest ilustrat diari, allá van, á falta d' altra cosa, sine mellor més nova, y en penyora d' una bona voluntat, algunas ratllas transcritas y traduïdes d' un article que en lo número de *«El Resumen»*, del 20 de Novembre de 1897, escrigué per via de presentació d'en Guimerà als llegidors del periódich madrileny, ab ocasió del estreno á la Cort de *«Mar y Cel»*:

«L'obra de Guimerà va á representar-se á l'*«Español»*, clàssica escena de nostre art dramàtic, hont desde fa algun temps arriyan en bonhora y en fraternal visita, revestidas de la incomparable llengua de Cervantes, las obras dels catalans que 'n bé de las lletres no han volgut renunciar á la llengua materna, verb natural y únic de la seva inspiració y de la concepció estètica. Perque digan lo que vulgan, sino hi ha exemple á l' historia de que cap poble hagi mudat per una altra sa llengua propia, y si sols, de que, influïda per estranyos elements, se transformi la parla á volta de centurias (com serà possible una cystal suplantació

de la seva vida y ab aquesta velocitat boja de la imaginació que salta d'una escena á altre escena y d' un temps á altre temps y que reconstrueix un episodi ob tots los detalls, vegí en las nostres assambleas catalanistas aquella figura, que, tota fixada al text del seu discurs, semblava que fes sortir los conceptes com un raig de ferro líquit y roig del forn, quedant gravats, feta la sensació, a la intel·ligència y al cor dels oyents.

Y recordava ensemes aquelles seves frases y aquell seu pensar y sentir tan català, tan fevorosament regionalista, tan valent sostenidor de la regeneració de la nostra nacionalitat Pàtria.

Passà en Guimerà, se representà l'seu drama, primer en castellà, abans que en català; y aquella fou la tercera obra que s'estrenà á Madrid, aplaudida com totas y ell festejat, estimat y volgut de tots aquells que han lograt allí conéixer. Pero moltes vegadas m' ha vingut present aquella vista d'en Guimerà á Madrid y moltes vegadas he reflexionat respecte de lo que vol dir y lo que representa lo triomf dels seus dramas en lo teatre de Madrid. M' ha semblat veure com un símbol, com un estel d'esperança pera'l nostre art, pera la nostra vida intelectual y pera'l nostre Renaixement, questa conquista —sense parades— del Madrid intel·lectual feta per en Guimerà, sens desdirse, sense abdicar y sense atenuar cap de sus ideas regionalistas.

Per de prompte, aquests escrits d'en Guimerà volen dir, per ser d'en Guimerà regionalista, que per demunt de totes las opinions y de totes las passions y miserias, lo genit s'imposa y domina: volen dir, que el teatre d'en Guimerà refresca ab un cop de vent seré aquell teatre, que s'havia estacionat en lo romanticisme, portànt quelcom de la individualitat característica de la nostra rassa y quelcom de modern, de las realitats de la vida, dels problemes actuels, de las discussions ardents d'aquest temps.

Y vol dir també, que a poch a poch, pero ab pas segur, se modifica'l concepte que respecte del moviment literari y artístich català se tenia entre la gent intel·ligent de Madrid y que aquest concepte's va generalisant entre la demés gent que abans hi era refrectaria.

Y vol dir això, que la idea regionalista ja no es tan ferestega perque s'hi mostren intranzigents y neguin l'aigua y'l foc als sens defensors y hi hagi sino un regoneixement de beligerancia, cuan menys una aten-

No hi ha pas dubte, que si un dia l'art dramàtic s'ha sabut allí imposar y si un altre els nostres artistas—com se vol fer—donan potent mostra de lo que son y reunits tots en torta representació; y 'ls nostres industrials atrauhen aquí lo mercat d'Espanya y en totes las manifestacions de la intel·ligència y de la producció se presentem potents y dominadors, lo desequilibri que s'dibuixa ja ara entre uns y altres, posará de manifest que necessitem, imprimir activitat, conservar sólidament y defensar per tots los medis la manera de ser y la manera d'existir del nostre poble, sense influencias forasteras y sense implantacions de lleys artificials y contràries á la constitució del nostre caràcter. Que aquest sentiment s'infiltri entre la gent pensadora de la Cort y que 'ls d'aquí seguim en la defensa de las nostres ideas regionalistes y lo que tal vegada ha sigut una fantasia y un somni de la imaginació, se podrà convertir en una realitat pròxima.

D'una manera com d'una altra benvingut sigui lo poeta eminent y el patrici insigne, ab tota sa voluntat y sua poder, treballa per lo triomf del regionalisme y per l'engrandiment del nom Català.

A.P.

Ecos del teatre

Si algú dubte pogués pogut abrigar sobre la moralitat de «Terra baixa», s'hagués dissipat al entrar en lo teatre, abont veiérem reunides á moltes persones que per son caràcter y representació constitueixen una garantia de rectitud y de serietat. Si en «Terra baixa» es una obra altament moralisadora, no solament per son argument, sino per la forma de desenvoluplo y per las consecuencias que s'adivinan á través de son desenllás.

La moralitat d'una obra deu midirse per lo si que s'perseguix en la mateixa, y ningú pot dubtar de que s'proposa evitar una mala acció qui presenta al públic los danyos, perjudicis y remordiments causats per aquesta. Guimerà compleix aquest propòsit en la forma que ell sab ferho, y fa desfilir pera aixo devant lo públic una sèrie de tipus arrancats de la realitat pera tanclarlos en l'escenari d'un teatre.

Y si apareix un tipo d'aspiracions tan carnals y

tan mundanas com Sebastià, hi ha altre personatje tan simpàtic com Menelich, lo pastor, de qual exemplar se troba multitud de reproduccions en la alta montanya de Catalunya. Lo vell Tomás, es altre tipus que encanta per la rudesa del llenguatge y per la bondat de sos sentiments. Lo capellà catòlic mes austèr y mes virtuós no apostrofarà millor y mes acerbament la murmuració, ni acertaría á ferho ab mes oportunitat y fortuna que la conseguida per Guimerà al posar en boca d'aquel vell un cuento de caràcter religiós pera evitar las impertinencias de la curiositat femenina.

L'home, que com Menelich té la costum de resar al ficarse al llit y viu felís en mitj de sa pobresa, mostrant-se honrat ab la confiança de son amo y obedient á sus indicacions, es un catòlic fervent, á qui la mateixa iglesia no tindrà inconvenient en recomanar com model, y si aqueix home mate, com Menelich al final de la obra, no per això pert son caràcter, sino que deu tenir-se en compte que sa acció es purament accidental y que d'ella 's val la justicia divina pera castigar al culpable que l'ha ofés y provocat reiteradament, abundant de la debilitat y retant y desafiant á cada pas á la virtut.

Maria es la exposició dels remordiments causats per la falta propia, y la Iglesia mateixa apela á exemples molt semblants pera inspirar horror al vici y amor á la virtut.

Lo fi trágich de Sebastià, que mora en mans de Menelich, ja hem dit lo que significava moralment considerat, y ab això queda demostrada la moralitat de la obra.

Si algú nos objecta que lo pecaminós d'aquesta es la presentació d'un amor ilícit, contestarem que d'ell se fa una referencia tan discreta que no pot ferir lo pudor més susceptible, y ademés precisa tenir en compte que no poden fer ressaltar las consecuencias d'una acció perversa, sens pressuposar sa existència.

Per lo que's refereix al valor literari de la obra, basta dir que en nostre concepte es la millor de totes las que ha escrit l'insigne dramaturg D. Angel Guimerà.

(Del Diario del Comercio de Tarragona.)

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICA
del dia 20 de Febrer de 1896

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vacio	BARÒMETRE	GRAU d'hu-mitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE-R. par-ticular
9 m.	762	83	0.0	1.7	Nuvol	humiditat
3 p.m.	763	93	0.0	1.7	Nuvol	humiditat

HORAS d'obser-vacio	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	can
	Maxima	Minim	Temps tipus			
9 m.	Sol. 17	7	1.7	E. V. 0.7	Cun. 0.7	0.7
3 p.m.	Sombra 13	1.7	1.7	E. V. 0.7	Cun. 0.7	0.7

Ab motiu del estreno de «Terra baixa», denostre bon amich en Guimerà, tentam acordat publicar extraordinari'l present número; pero á causa de no haber rebut fins allí hora d'entrar nostre número en màquina, clitzés y treballs literaris que en ell havíam d'insertar, nos hem vist obligats á ferlo sortir en la forma ordinaria, no sens publicar, per això, los notables articles de nostres també estimats amichs, lo sabi catedràtic d'aquest Institut, D. Francisco X. Garriga, y'l qui ab las inicials A. P. mes d'una vegada ha honrat ab sos escrits las planas de nostre diari.

Degudament invitetsahir assistirem á la sessió preparatoria pera la Assamblea Republicana que ha de tenir lloc avuy en lo «Centro Republicano Democrático Autonomista».

Dit acte resultà molt important puig l'espayós saldo se trobava ple de gom á gom de delegats que ostentaven la representació de la major part de Comités republicans de Catalunya y 'ls que non' hi tenien ó feren per medi d'edicions ab carta ó telegrama, d'entre 'ls quals publiquem lo següent pera que s'vegi la importància que podria tenir la present Assamblea, si 'ls republicans tots pensessin ans com a catalans.

«Director Periódico «La Autonomía», Reus.—Barcelona 20, 10'20 n.—Reunidos socis Centro Federal Barcelona saluden republicanos catalanes reunidos en Reus y esperan que la nota característica de la «Assamblea sea la Autonomía de Cataluña.—Presidente, Prats.—Secretario, Albas.

Se nombraren en aquesta raüntz totas las comissions.

Com no disposém d'espai per enterirne al lector de totas, únicament citarem los individuos que componen la de Discussió que son los següents: Guasch, Sol y Ortega, Corominas, Salas Auton, Odon de Buen, Palau Generes, Blay y Mas, Guansé, Gene y Massanet.

La funció d'ahir atregué al Teatre Fortuny una escullida y numerosa concurrencia.

Lo drama català representat, «Olier», ja molt conegut, fou vist ab agrado, essent molt aplaudits la seyora Parrefio y'l Sr. Bonaplata.

La pessa «Palos y à casa» sigüé molt celebrada y proporcionà un rato d'esbarjar al públic.

Avuy lo teatre promet veures plé de gom á gom ab motiu de representar «Terra baixa», la preciosa producció d'en Guimerà.

En los salons de las societats de recreo «El Olimpo», «El Alba» y «Juventud Reusense» aquesta nit hi tindrán lloc balls de disfresses los quals prometen veures bastant animats.

Pera dits balls las Juntas directivas de las dos primeras societats nos han enviat invitacions de seyora.

La llorejada Banda Municipal, avuy de dos cuarts de dotze del mitj-dia á dos cuarts de dues de la tarda, donarà un concert públic en lo Passeig de Mata.

Ab motiu dels aconteixements de Creta, «la periódichs madilenys senten molt que 'ls goberns de Madrid no puguen fressajar també intervenint en aquestas complicades cuestions d'Orient, en que apareixen en joch las influencies de totes las grans sentencias d'Europa.

Hi ha en aquest anyorament y en aques'tas indicacions pera que Espanya pugui ferse veure una mica molt del desitj de las empresas periodísticas de trobar quelcom que dongui interès á las columnas dels periódichs que viuen de la pública tafaneria, pero hi contribueix no poch lo caràcter de molta gent que disfruta ab aquestas coses mes que en aconteixements de superior importància pera la cultura del país. Entre la gent que 'ns goberna, no limitantnos pas á un partit, com pot suposarse, s'anyora més la poca intervenció d'Espanya en aconteixements d'aquesta mena, que sols li interessan d'una manera indirecta, que no pas un mal paper fet per lo nostre país en qualsevol dels grans concursos del travail y de la intel·ligència. Que en la escala general de la civilisació ocupa Espanya un lloc inferior, los dol menos que no pas lo convençiment de la impotència nacional que suposa l'allunyament d'Espanya del concert de las grans nacions.

Tot això estaria molt bé, puig al cap y al fi cada poble's pren las coses segons sa determinada manera de sentirlas, si s'pensés en las causes de que un país que fou un dia tan influyent y que podia haver conservat un lloc tant preminent en lo Mediterrani, á quins països tanta atenció prestaren los Reys de la casa catalana, hagi decaygut fins á aquest punt y no tingui cap influencia ri li d'ouguin sisquera veu en cuestions tant trascendentals com la d'Orient. Pero en això no hi pensa ningú: tot es de queixar de la situació d'Espanya, casi com si s'degues á ingratitud de las grans potències. Alguns periódichs per tot remey demandan que s'envihi un barco de guerra á las aigües de Creta, com si aquest sol fet millorés la situació, y en canvi ningú vol pensar en las rahons verdaderas de la decadència d'Espanya, conseqüència irremediable de tants errors, producute necessari de la mala política seguida per los que no han sapigut aprofitar un poder immens deixat á la seva mā.

Un carboner que en lo terme de Riudarenes (Girona) se trobava arrancant las arrels d'un arbre que acabava d'enderrocar, trobà una caixa de zinc que contenia una custodia, tres patenes, uns creus de plata, varias monedes d'or y un russinyol.

Dits objectes, al semblar procedents d'un robo, presentan senyals d'haver sigut enterrats fa ja molts anys.

Als excedents de cupo que reuneixen las condicions prescritas per la vigent llei de reclutament, se'ls ha autorisat pera que puguen casar-se.

Segons nota que se'ns ha facilitat per la Administració de Consums, lo recaudatahir per variades especies puja la cantitat de 1052'16 pesetas.

Escriven en Bruselas á un colega de Barcelona: «La decisió del Senat belga estableix que las lleys continuarán essent votades en llengua francesa, ab ex-

clussió del idioma flamenc, ha produït, com era de temer, violentes protestes en els districtes de Flanxes y especialment à Amberes, donat lo respecte als drets de la *Modeccreal* (llengua materna) s'ha posat à la alture de dogma. S'han celebrat algunes reunions en les que s'ha aplicat l'epíteto de «traydors» als tretze senadors flamencs que votaren la esmena de M. Lejeune, la qual manté à la llengua francesa en possessió d'una supremacia sancionada per l'ús.

Hi ha més encara. Alguns oradors patriots declaren que las provincias flamencas se separaran del país walón, si s'persistia en imposarlos lleys redactadas en una llengua diferente de la seva.

Aquesta cuestió serà presentada de nou devant de la Cambra dels representants, à la qual lo Senat ha remès lo projecte modificat per ell. Una comissió parlamentaria s'dedica al exàmen del mateix, ab l'objecte de trobar una solució que pugui satisfer als flamencs, sens disgustar als walons, asià.

Se diu que l'govern està molt preocupat ab motiu d'aquesta situació. En lo fons es favorable à las reclamacions dels flamencs; pero tem, ab fonament, que ocorri un conflicte en las dues Cambres.

Judicis orals del mes de Febrer de 1897

SALA SEGONA

Dia 22.—Juliat de Tarragona.—Delicto per lesions, processat; Agustí Bori y altres; ponent, Martín; lletrat, Castellarnau; procurador, Planas.

HORA A 2000 h. de dimarts

SECCIO OFICIAL

Registre civil

del dia 19 de Febrer de 1897

Naciments

Joseph Segarra Matas, de Jaume y Adelaida.—Autònia Ànades Aguadé, de Mateo y María.

Matrimonis

Cap.

Detuncions

Salvador Navarro Solves, 8 anys, S. Vicents, 25.

MATADERO PÚBLIC

Bestiars sacrificats pera l'consum en lo dia d'ahir

Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet Pts. Cts.
Bous	1	158·400	31·68
Badellas	3	450·600	90·12
Bens	70	938·600	187·72
Cabrits	3	9·	1·80
Tocinos	17	1139·	250·58
Despullas de bestiar de llana y pel		561·90	
Total adeudo		27·88	
		589·78	

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Félix.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

Avuy à las 8 del matti tindrà lloch la Comunió general per las filles de Maria Immaculada y desseguit la visita à la Verge.

Sant de dendl.—Santa Margarida.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 19

De Cartagena en 2 dies, vapor «Imperial» de 562 toneladas, ab tránsit, consignat à Ferrer y Mary.

De Ibiza en 4 dies b. «San Joaquin» de 40 toneladas consignat à Ferrer y Mary.

De Castellonare en 57 dies, corb. italiana «Giaunina» de 614 toneladas, ab lastre, consignat à Emili Borrás.

Despatzadas

Pera Port-Vendres, b. g. «Louise», ab 170 bocoyas de vi.

Pera Barcelona vapor «Aliance», ab tránsit.

Pera Cullera, llaut «Josefin», ab lastre.

Pera Londres y escalas vapor «Imperial», ab efectes.

Pera Bristol y escalas vapor «National» ab efectes.

Pera Bilbao y escalas vapor «Cabo San Antonio», ab efectes.

Pera Barcelona b. «San Joaquin» ab tránsit.
Pera Liverpool y escalas v. «Tordera», ab efectes.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realitzades en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior 65·46 França 18·08

Exterior 77·76 Cubas vell 94·87

Colonial Cubas novas 80·31

Norts 25·93 Aduanas 96·62

Obligacions Almanacs 80·28 Oblig. 3 010 França 51·75

PARÍS

Exterior 61·43 Norts 99·

GIROS

Paris 96·20 Londres 31·75

Nota de las operaciones de Bolsa que ns ha facilitat l' agent D. Joaquim Socials representant en aquesta plassa de la casa de Barcelona J. Marsans Rof.

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona à las 4 de la tarde d'ahir:

Interior 65·17 França 18·05

Exterior 77·75 Orenses 18·

Amortisable Cubas 1886 95·

Aduanas 95·50 Cubas 1890 80·35

Norts 25·90 Obs. 6 010 França 93·35

Exterior Paris 61·43 Obs. 3 010 » 51·75

Paris 26·10 Londres 31·75

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per os corredors de comers D. Joan Vallés, D. Joan Llauderó Prats y D. Joan Vallés Vallduví.

Londres 90 d.f. 00·00 diner 8 d.f. 00·00

Paris 8 d.f. 00·00 Marsella 00·00

VALORS LOCALS DINER PAPEL OPER.

ACCIONS 010 010 010

Gas Reusense 850 0

Industrial Harinera 600 0

Banch de Reus 500 0

Manufacturera de Algodon 75 100

C. Reusense de Travias, privilegiadas al 5 per cent. 445

TELEGRAMAS

Madrid 19.

Acaba de rebres un telegrama oficial de Manila, que comunica lo següent:

«A dos cuarts de dotze d' equest matí prenguerem le poble de Silang, issant nostra bandera als crits de visca Espanya! y visca la Reina! donats per las tropas.

Las baixas han sigut pocas.

Regna immens entusiasm en l' Exèrcit y la Manila.»

—S' ha rebut à Madrid lo següent telegrama oficial de Filipinas.

«Parañaque 18.—Lo capitá general al minstre de la Guerra.—Lo general Lachambre, continuant lo moviment d' avans à Silang, passà l' riu Morong y frangejantlo y prenen fortas trinxeras que l' enemic alevoigament havia avans fingit abandonar, atraguent al crit de visca Espanya! al quartel general y columnas, als que causà tres ferits de tropa.

La columna seguì la marxa, evitant atacar de frenete las defensas del riu Iba, que minvà, distingintse en aquesta operació 'ls cassaders, que s' valgueren de corades pera assaltar las trinxeras.

Presas las trinxeras, caygné la columna sobre l' poble, y atacà bissarrament son reducte à la bayoneta, al mando del tinent coronel D. Fortunat Lopez, que dos tirs.

Tinguerem per nostra part que lamentar en aquesta operació cinch ferits de tropa y dos morts.

Aquesta operació la portà à cab lo general Lachambre, en combinació ab la brigada del general Marina.

A 500 metres de Silang s'ha emplassat una bateria de obusos y canons de nou centímetres, causant grans destrossas al enemic que s' feu fort en un convent, ab pocas baixas per nostra part, maniobrant en magníficas posicions.

Lo general Lachambre, los jefes, oficials y tropas, se están conduint ab una valentia y precisió imponibles.

En la persecució de rebeldes en la província de Bulacan, se hi causà 11 morts, entre ells lo jefe Eussebi Legazpi, cabecilla d' Oroni.

Una columna volant que operava al Nord de la província de Manila, sorprengué à un grupo insurrecte, causantli vuit morts.

Lo coronel Albert, al practicar un regoneixement à las voras del riu Zepote, prengué unas trinxeras al enemic y morí gloriosament, excedintse en sa valentia de las ordres rebudas. Las forces passaren lo riu.

«Tinguerem ademés dos morts de tropa y ferits un capità y 25 soldats.

Recomano eficacment á V. E. lo tinent coronel don Fortunato López y solicito l' empleo de coronel telegraficamente per sa valentia, donchs tingue que retirar-se à la forsa del combat donchs d' haver rebut dues ferides.—Polavieja.»

S' ha rebut altre telegrama oficial:

«Parañaque 19.—Lo capitá general al minstre de la Guerra.—Practicada la primera part del plan, l' èxit ha coronat l' esfors del exèrcit, de la armada y de la pàtria ab la presa de Silang, ab pocas baixas à pesar dels grans obstacles que s' han tingut que vencer. Ha quedat issat nostre pabelló avuy à dos cuarts de dotze del matí, al són de la marxa real y als crits de visca la Reina y visca Espanya.

L'entusiasm es immens en las tropas y en tot l' Arxiaplech.

Feliciti calorosament à S. M. y al Gobern en mon nom, en lo de la armada, del exèrcit y dels lleals habitants d' aquestas illes.

Donaré detalls segons los rebi per telègrafo.—Polavieja.

Durant les vintiquatre horas ha operat la escuadra de Filipinas batint sens parar las trinxeras y posicions de la costa de Cavite, canonejant el enemic.

Segons telegramas rebuts del comandant del apostader de Manila, las operacions portades à cap per los barcos de guerra son de gran eficacia pera l' èxit de las que desarrolla l' exèrcit.

Lo general Polavieja regoneix y encomia los importants serveys que está prestant la escuadra en las operacions.

—Un telegrama de Manila diu que per lo quartel general s' han telegrafiats detalls sobre la operació que ha causat la mort del coronel Albert.

Practicava un regoneixement à la platja del riu Zepote ab sa columna formada per 300 soldats de casadors y una companyia d' enginyers indígenas.

Dosprés de la operació en la que desallotjaren de las trinxeras al enemic, los insurrectes colocaban à l' altra banda de riu l' insultaren provocantlo à combat.

Lo coronel Albert, posseït d' indignació y fiat de son valor, s' apressurà à creuar lo riu.

En aquell instant un desertor indígena li atravesà una bala.

Sentintse mortalment ferit, lo coronel Albert donà ordre al corneta que toqués retirada y poch després queya mort, exclamant poch avans d' espirar «Viva Espanya».

Aquests detalls al sapiguerlos à Manila causaren profonda emoció, singularment al general Polavieja.

En aquestas operacions moriren ademés dos soldats y foren ferits vintivuit.

Ahir foren objecte de grans aclamacions la infanteria y los enginyers que acaban de marxar à Creta.

—Un telegrama rebut à Atenas, dona la notícia de que s' ha comunicat al almirant italià à Creta la ordre de son Rey prohibintli que fassi arms contra la cretenses.

Ningú dubta à Atenae que es definitiva la anexió de Creta al regne helénich.

—Lo Sultán de Turquía ha donat ordres pera que s' activin los armaments.

Turquía movilisarà dues escuadras, compostas de cinc acorassats, dos creuhers, 14 «destroyers» y den canoners-torpedos, las cuales se dirigiràn à Creta.

Se diu que l' rey Jerdi de Grecia ha pres lo mando del exèrcit.

Lo Sultán de Turquía sortirà en breu pera Macedonia.

Diversions públiques

Teatro Fortuny

Compania dramàtica catalana y castellana dirigida per l' eminent primer actor D. Teodor Bonaplata y en la que hi figura la distinguida primera actriu D. Carme Parreño.

GUIA DEL PASSATGER

SERVEI DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona

5'04 m. correo (per Villanova y Vilafranca) 4. 2.
tercera.

1'856 m. expreso primera y segunda dimars, dijous y dissaptes, (per Vilanova).

12'44 t. mercancías, segona y tercera.

1'67 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Vilafranca).

9'46 m. (per Vilanova).

15'8 t. per id.

7'39 expres (dimars, dijous y dissaptes).

De Reus á Mora

9'33 m. 1'04 t. 7'19 y 9'57 nit.

De Mora á Reus

4'21 m. 8'00 m. 12'05 t. 6'04. — 7'36 n.

De Reus á Tarragona

8'30 m. 9'47 m. 2 t. 7'04 t. b

De Tarragona á Reus

7'30 m. 12'25 t. 4'30 t. 8'30 n.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Vimbodi

7'28 t. cotxes de 2. y 3.

De Vimbodi á Reus

9'58 m. cotxes de 2. y 3.

De Tarragona á Valencia

9'30 m. 11'80 m.

De Valencia á Tarragona

11' m. y 6'30 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Lleida

8'40 m. — 5'28 t.

De Lleida á Reus